

Diplomová práce „Liberalizace vzájemného obchodu mezi Evropskou unií a subsaharskou Afrikou“ hodnotí dosavadní vývoj ekonomických vztahů mezi EHS, resp. EU, a zeměmi subsaharské Afriky. Po krátkém exkurzu do období evropského kolonialismu následuje analýza postupného utváření smluvního rámce, který po druhé světové válce ošetřoval směnu zboží mezi oběma kontinenty. Zvláštní pozornost je přitom věnována způsobu, jakým byl tento obchodní režim upravován v závislosti na dobových trendech i vnějších tlacích, které často vycházely z mezinárodních finančních institucí. Dohoda z Cotonou z roku 2000 je reakcí na předchozí kritiky i syntézou řady reformních snah o větší provázanost mezi obchodem a hmatatelným hospodářským a politickým rozvojem zemí třetího světa. Implementace jejích hlavních ustanovení ovšem v současnosti naráží na některé překážky. Práce zdůrazňuje i fakt, že samotné členské státy EU mají v subsaharské Africe rozdílné zájmy. Po půlstoletí smělých iniciativ a velkolepých prohlášení je patrné, že se původní deklarované cíle obchodní spolupráce mezi Evropskou unií a zeměmi subsaharské Afriky nepodařilo naplnit. Některé konkrétní přínosy, například posílení jednoty rozvojových zemí, jsou spíše jejími vedlejšími efekty. Výsledek je překvapivě prohrou spíše pro Evropu - hospodářsky marginalizovaná, přesto však jednotnější subsaharská Afrika bude v 21. století hledat nové obchodní partnery.